

บรรณานุกรม

กรมวิชาการ. (2531). การจัดกิจกรรมแนะแนว. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2532). คู่มือการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2534). คู่มือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง 2533).
กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2537). คู่มือการปฏิบัติงานแนะแนวในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ:
ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2539). คู่มือการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ:
ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2540). แผนพัฒนาการแนะแนวกระทรวงศึกษาธิการ ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2540-2544).
กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

_____. (2544). หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.

กรมสามัญศึกษา. (2534). เกณฑ์มาตรฐานมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). แผนพัฒนาแนะแนวระยะที่ 2 ปี 2540-2544. กรุงเทพฯ:
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กาญจนา วงษ์สวรรค์. (2542). การศึกษาสมรรถภาพของครูแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานประถมศึกษาจังหวัดหนองคาย. รายงานการศึกษาค้นคว้า
อิสระมหาวิทยาลัย, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

กุญชร คำชาย. (2542). จิตวิทยาแนะแนวเด็กวัยรุ่น. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ
สวนสุนันทา.

เกสร สมภมิตร. (2536). การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนเทศบาล
ในเขตการศึกษา 12. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหาร
การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

จินดารัตน์ ศรีสุกกาญจน์. (2535). สภาพและปัญหาเกี่ยวกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียน
ประถมศึกษากรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
บริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

จิราภรณ์ บัวเพชร. (2546). การเห็นความสำคัญของการบริการแนะแนวของบุคลากรในโรงเรียน
เซนต์หลุยส์ สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัดฉะเชิงเทรา. งานนิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

จุฬา บุรีภักดี. (2528). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: สมเจตน์การพิมพ์.

ช่อถัลด้า ขวัญเมือง. (2541). กิจกรรมแนะแนวในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.

ชาญชัย อินทรประวัติ. (2521). หลักการแนะแนวเบื้องต้น. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เชาวน์ มณีวงษ์. (2533). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

ทองเรือน อมรชุกุล. (2528). การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 2). พิษณุโลก:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก.

ทศพล ภูผาธรรม. (2547). การพัฒนางานบริการแนะแนวโรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม อำเภอ
กันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ธีรวิทย์ ประทุมพรรัตน์. (2534). การบริหารกิจการนักเรียน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ธีระ ชัยยุทธยรรยง. (2544). การปฏิรูปการศึกษา. วารสารวิชาการ, 4(10), 49-50.

นุชลี อุปภัย. (2543). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ฟิสส์เซ็นเตอร์.

บรรจบ แด้มทอง. (2545). ปัญหาการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงาน
การประถมศึกษาจังหวัดจันทบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. (2535). การอ้างอิงประชากรเมื่อใช้เครื่องมือแบบมาตราส่วน
ประมาณค่ากับกลุ่มตัวอย่าง. วารสารวัดผลการศึกษา, 3(1), 22-25.

บุญนัทธ บัญไทร. (2546). ศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางในการแก้ปัญหาการจัดบริการแนะแนว
ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

ประดิษฐ์ สวบทเจริญ. (2520). บนเส้นทางสายแนะแนว. แนะแนว, 29(160), 16-17.

ประเวศ วะสี. (2537). ยุทธศาสตร์ทางปัญญาของชาติ ยุทธศาสตร์ที่สำคัญที่สุดของสังคมทั้งหมด
ร่วมกัน. ใน เอกสารประกอบการสัมมนาระดับชาติ. กรุงเทพฯ: ธนาคารกสิกรไทย.

- ประสิทธิ์ พงษ์อักษร. (2537). การศึกษาการปฏิบัติงานบริการแนะแนวของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
ในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดสงขลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ปราณี เกลิงพล. (2534). การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2520). จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ปรีชา คัมภีรปกรณ์. (2529). โรงเรียนประถมศึกษา. ใน เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาฝึกอบรม
ผู้บริหารสถานศึกษา หน่วยที่ 1-4. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ประดิษฐ์ สวัสดิ์. (2543). ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษาใน
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดกระบี่. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- เผด็จ ภูประจักษ์ศิลป์. (2547). ปัญหาการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชลบุรี. งานนิพนธ์ปริญญาศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พนม ลิ้มอารีย์. (2541). การแนะแนวเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- พรหมธิดา แสนคำเครือ. (2528). การแนะแนวเบื้องต้น. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- พรชูลี อาชาวาร์ุง. (2542, มกราคม). รูปแบบการศึกษาไทยที่สอดคล้องกับบริบทสังคมไทยในศตวรรษ 2.
วารสารวิชาการ, 2(1), 32.
- พร เกาทัณฑ์ทอง. (2545). สภาพที่เป็นจริงและความคาดหวังของพฤติกรรมการสร้างความสัมพันธ์
ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
เพชรบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา,
บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏเพชรบุรี.
- พรรณราย ทริพย์ประภา. (2527). เทคนิคการสัมภาษณ์เพื่อการปรึกษาเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ:
การพิมพ์พระนคร.
- ภารดี พันธ. (2529). การศึกษาปัญหาการจัดการแนะแนวในระดับมัธยมปลายในเขตกรุงเทพฯ.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภิรมย์ ลีกุล. (2546). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา
โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดระยอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันราชภัฏรำไพพรรณี.
- มานพ งามสุวรรณ. (2542). ความพึงพอใจสภาพแวดล้อมในโรงเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
สังกัดกรมสามัญศึกษาในเขตพื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

มาริสสา สิงหนุต. (2533). การศึกษาปัญหาในการปฏิบัติงานครูช่วยงานแนะแนวของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

มาลินี จุโฑปะมา. (2536). จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

ระวีวรรณ ชินะตระกูล. (2537). หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ระวีวรรณ ลักษณะพรหม. (2530). ปัญหาในการจัดบริการแนะแนวของครูแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษากรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รุ่งฟ้า เวชทรัพย์. (2548). ปัญหาการดำเนินงานการแนะแนวของสถานศึกษาในเขตอำเภอสูงศักดิ์สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วุฒิพงศ์ นพมาตย์. (2543). สภาพปัญหาการดำเนินงานแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษาสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาให้การศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วัชร ทรัพย์มี. (2531). การแนะแนวในโรงเรียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

วัชร ชูระคำ. (2523). จิตวิทยาแนะแนวและให้คำปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: หน่วยศึกษานิเทศกรมฝึกหัดครู.

วรรณ พนานุสรณ์ศิลป์. (2530). ปัญหาการจัดบริการแนะแนวระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

_____. (2531). การแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

วัลนิภา ฉลากบาง. (2535). การแนะแนวเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

_____. (2535). จิตวิทยาและการแนะแนวเด็กประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิรัช โพยมรัตน์. (2546). ความต้องการบริการแนะแนวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

วิรัตน์ บัวขาว. (2536). ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาทำงานแนะแนว. *แนะแนว*, 27(146), 36-37.

วิเรืองโร วังศุวรรณ. (2542). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานแนะแนวของผู้บริหารกับการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดราชบุรี. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศรีจันทร์ อาจณรงค์. (2543). ปัญหาการจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตราด. งานนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ศุภวดี บุญญวงศ์. (2529). ครูประจำชั้น: หัวใจสำคัญของการพัฒนานักเรียน. ใน คู่มือครูประจำชั้นระดับประถมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คันสนีย์ กาญจนสิงห์. (2544). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการบริหารงานแนะแนวของวิทยาลัยสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก. วิชานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สถิต วังศุวรรณ. (2531). จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.

สงวน สุทธิเลิศอรณ. (2532). การจัดบริการสนเทศทางอาชีพและการศึกษา. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.

สนิท ศรีอินทร์. (2541). การบริหารงานแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอแม่ใจ จังหวัดพะเยา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมทรง ทิพย์ไกรศรี. (2537). ปัญหาและข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาในการให้บริการแนะแนวในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12. วิชานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมร ทองดี. (2540). แนวคิดและการจัดการบริการแนะแนวในระดับปฐมศึกษา. ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการแนะแนวในระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 1-7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2539). การแนะแนวในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

สุชา จันทรโสม. (2527). จิตวิทยาการแนะแนว. กรุงเทพฯ: อักษรบัณฑิต.

สุทัศน์ ทิพย์สุวรรณ. (2523). การศึกษาปัญหาในการจัดบริการแนะแนวของโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. วิชานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุนีย์ จันทกุล. (2538). การสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สุพัตร เกื้อถ่อนการ. (2538). ศึกษาการบริการแนะแนวของผู้บริหาร โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตรัง. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรเชษฐ์ จิตตะวิกุล. (2526). โครงการแนะแนวในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2534). ความขัดแย้ง การบริหารเพื่อสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ: ตะเกียง.
- อาภา ถนัดขำ. (2538). การแนะแนวกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. *แนะแนว*, 2(254), 3-8.
- อาภา จันทรสกุล. (2531). ทฤษฎีและวิธีให้คำปรึกษาในโรงเรียน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Best, J. W., & Khan, J. V. (1993). *Research in education* (7th ed.). Boston: Allyn & Bacon.
- Baker, C. (2005). Theological seminary. *School of Psychology*, 3701.
- Cronbach, L. J. (1990). *Essentials of psychological testing* (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Durgin, R. W. (1974, November). A model for managing of career guidance program in secondary school of Ohio. *Dissertation Abstracts International*, 35(5), 2674-2675-A.
- Good, C. V. (1973). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Lehmannowsky, M. B. (1991). Guidance and counseling service: Perceived student needs. *Dissertation Abstracts International*, 52(5), 1642-A.
- Manne, H. (1995). *Guidance in education*. New York: Appleton – Century – Crafts.
- Miller, C. H. (1971). *Foundations of guidance*. New York: Harper & Row.
- Rottchaffer, B. W. (1972). The nature and scope of guidance services in secondary school affiliated with the national union of Christian school. *Dissertation Abstracts International*, 33(6), 1448-A.

Tinsley, M. E., & Harris, D. J. (1976). Client expectations for counseling. *The Journal of Counseling Psychology*, 23(5), 173-177.

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University